

мъжнотии въ своя животъ. Казвамъ: оставете голъмитѣ мъжнотии за после. Като ви дойде нѣкоя голъма мъжнотия, извикайте десетина ваши разумни приятели и започнете да разисквате философски върху въпроса, защо и за какво е дошла тази мъжнотия, защо и за какво е дошло известно страдание. И когато ви посети нѣкое голъмо благо, пакъ извикайте нѣколко ваши добри приятели, да разисквате върху въпроса, защо и за какво е дошло това благо. Какво правятъ съвремененитѣ хора? Като задлъжнѣятъ, тѣ викатъ своите приятели да говорятъ съ тѣхъ, защо и за какво имъ е дошло това страдание, и какво трѣба да правятъ да се освободятъ отъ него. Когато спечелятъ нѣкаква голъма сума, тѣ скриватъ това благо отъ своите приятели. Споредъ мене, като получатъ известно благо, напримѣръ, сто хиляди лева, тѣ сѫщо така трѣба да извикатъ приятелитѣ си, да се разговарятъ съ тѣхъ, да се посъветватъ, какво да правятъ съ това благо. Следователно, щомъ викате приятелитѣ си при стотѣ хиляди лева загуба, ще ги викате и при стотѣ хиляди лева печалба. Възъ основа на сѫщия законъ, когато трѣбва да се произнасятъ за нѣкой човѣкъ, вие се спирате главно върху неговите неджзи, върху лошата страна у него. Да, но този човѣкъ има и добра страна. Представете си, че нѣкога този човѣкъ ви е обралъ. Обаче, нѣколко години следъ това той съзнае грѣшката си и се нагърбва да издѣржа сина ви въ странство. Той е върналъ вече паритѣ ви, но вие трѣбва да измѣните мнението си за него и да кажете: Герой е този човѣкъ! Той изправи грѣшката си. Това, именно, обича Богъ въ нась. Сега ние идваме до една фаза, споредъ която всѣки трѣбва да бѫде справедливъ — не само да не говори за лошото, но ако говори за лошото, да говори и за доброто. Всѣки трѣбва да дѣржи въ себе си тѣзи два принципа паралелно. Тѣ работятъ само при това положение. Когато чуете, че нѣкой лошъ човѣкъ е направилъ добро, говорете за това добро. Това е единъ начинъ за изправяне на пogrѣшките въ човѣка. Ако не се спрете върху доброто въ човѣка, колкото и да се извинявате, че сте говорили за него лошо, той нѣма да ви извини. Обаче, ако чуе, че сте говорили за него добро, той ще се зарадва и ще ви извини.

„Остани съ нась!“ Кое трѣбва да остане съ нась? Съ нась трѣбва да остане Божественото, което да ни обясни начина, чрезъ който можемъ да придобиемъ вжтрешенъ миръ. Нѣкои искатъ да си направятъ кѫща, съ две-три